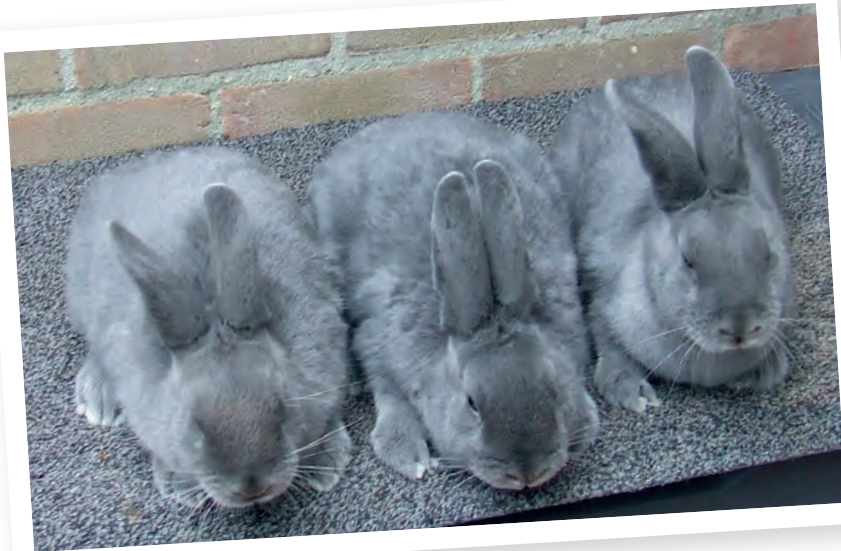

De Blauwe Holicer een ras met toekomst

Een nestje uit mei, let eens op het kleurverschil.

Geschiedenis, ontstaan en een omschrijving van de zeven posities. De Blauwe Holicer werd in Duitsland voor het eerst in Leipzig op de Europashow 2006 tentoongesteld door twee Slowaakse fokkers. Het waren twee aansprekende fokgroepen van prima kwaliteit, enige van deze dieren zijn toen in Duitsland gebleven.

Tekst en foto's: Tonnie Oomen

Een jonge ram van maart 2017.

Jonge ram van mei 2017 met prima bouw en type.

Om deze dieren met hun nafok in Duitsland te erkennen ging niet, omdat de ZDRK een stop van vijf jaar had afgekondigd voor nieuwe rassen en kleurslagen

In 2011 heeft de standaardcommissie besloten om de Blauwe Holicer als nieuw fokras in Duitsland toe te laten. Na de Bundes-Rammlerschau in begin van 2011 in Ulm heeft de Duitse standaardcommissie besloten om de Blauwe Holicer per 1 oktober 2015 als nieuw ras in de standaard op te nemen. De twee fokkers die van af 2006 deze dieren in hun stal hebben zijn Erich Feigl uit Langerringen (LV Bayern) en Karl Stärkenberg uit Minden (LV Westfalen-Lippe). In 2016 -een jaar na de officiële erkenning-, zijn er in Duitsland al 1.242 jongen getatoeëerd.

40 jaar Blauwe Holicer

De Blauwe Holicer is het tweede ras dat in Tsjechoslowakije gefokt en erkend is.

Achter het ontstaan van dit ras staat de fokarbeid van Imrich Vanek uit Holič, Tsjechoslowakije. De eerste kruising van Castor rex x Luchs vond plaats in 1958. In de F2 ontstonden verschillende konijnen met normaalhaar en rexpelzen, onder de jonge dieren waren blauw gekleurde met normaalhaar pels. Door deze onderling te kruisen kreeg hij alleen maar jonge dieren met een blauwe kleur en normaalhaar pels. In de verdere jaren werden deze dieren verder doorgefokt en verbeterd. Bij de vervulling van zijn fokkersdroom werd hij geholpen door de Pedagogische Faculteit in Nitra. Om de konijnen bekommerde zich J. Šiška van de MAVO opleiding. In 1972 werd de aanvraag gedaan bij het Centraalcomité der Slowaakse kleindierfokkersbond voor de erkenning van het tweede Slowaakse nationale konijnenras de Blauwe Holicer. De erkenning werd gedaan op 15 oktober 1975 bij de nationale tentoonstelling voor pelsdieren.

De standaard voor de Blauwe Holicer is door V. Roman voorbereidt. Aan de hand van opmerkingen van fokkers en keurmeesters werd de standaard aangepast en zo is men tot een zelfstandig ras gekomen. Na de totstandkoming werden de eerste dieren geshowd door P. Badžgoň, F. Rybka en V. Roman na vele jaren fokkersarbeid. Dit ras is thans volop in opkomst en wordt in vele Europese landen gefokt o.a. in Slowakije, Duitsland, België, Oostenrijk, Groot-Brittannië en Nederland.

Jonge voedster van mei 2017, prima stelling en beste pels.

Overjarige voedster met een fraaie volle dichte korte pels en wamvrij.

Mooie kop vorm en stevige oor structuur en oorvorm.

Blaauwe Holicer

Is in Nederland voorlopig erkend in 2017 t/m 31 maart 2020. Ontstaan uit Castor rex x Luchs in 1958. De fokker was Imrich Vanek uit Holič in Tsjechoslowakije. Ingedeeld in groep 1 kleur. Kleine Rassen. Type C gedrongen.

Symbolen: aBCdE (Int.) blauw
aBCdE

Puntenschaal Groep 1. Kleur		
Pos.	Onderdeel	Punten
1	Gewicht	10
2	Type, bouw en stelling	20
3	Pels en pelsconditie	20
4	Kop en oren	15
5	Dek- en buikkleur	15
6	Tussen- en grondkleur	15
7	Lichaamsconditie en verzorging	5
Totaal		100

Gewicht			
Het gewicht is 2,25 tot 3,25 kg.			
Puntenschaal voor het gewicht:			
Gew. (kg)	2,25-2,40	2,50-2,70	2,75-3,25
Punten	8	9	10

Dieren met een gewicht tussen de 3,0 en 3,2 kg laten in het algemeen de mooiste types zien.

Type, bouw en stelling

Het type is gedrongen met zeer goed gevulde voor- en achterhand. De nek is kort. De benen zijn kort en stevig. Het ras is middelhoog gesteld. Een juiste stelling toont de aanwezige rasadel. In de Europese en Duitse standaard

omschrijft men het type als volgt: het type is walsvormig en lichtgedrongen. Mijns inziens benaderd dit meer de werkelijkheid dan een gedrongen type. Door een goede stelling zal er ook goede bodemvrijheid van de keurtafel zijn en vertoont dan nog beter de rasadel. Enkele zware fouten zijn: grote afwijking van het voorgeschreven type en in bouw. Sterke zadel- of karperrug. Steile, platte of sterke gleufvorming achterhand. Te losse schouderpartij. Sterk boven de lichaamscontouren uitstekende schouderbladen. Te nauwe stand van de achterbenen (koehakken). Te smalle achterhand. Sterk uitstaande knieën. Te veel buikvorming. Ernstige misvorming van het skelet. Sterk doorgedrukte voorvoeten of benen, X of O benen. Het missen van één of meer nagels of tenen uitgezonderd de duimnagels. Scheve, kromme of sleepstaart. De staart is krom als dit zichtbaar en/of voelbaar is. Een geheel verstijfde staart, de zogenaamde spijkerstaart. Het ontbreken van staart of een deel hiervan.

Pels en pelsconditie

De pels is van normale lengte, zeer dicht ingeplant en rijk aan onderhaar. De pels is enigszins elastische van structuur en moet goed aanliggen. Heel veel dieren hebben een fraaie en zeer dichte pels. Pelsconditie ideaal is een geheel doorgehaarde pels zonder dunbehaard of kaal plekje. De pels moet glanzend en aanliggend zijn. Verharing herkent men duidelijk aan de oude afstervende haren en het nieuwe krachtig gekleurde haar, dat is waar te nemen. Niet enkel in het rond vliegende haren, maar flink loslatend haar is als verharing te beschouwen. Een fraaie pels moet regelmatig van lengte zijn en goed aanliggen. De verhouding grannen-, dek- en onderhaar moet fraai zijn. De pels moet glanzen, vol doorgehaard zijn en bij inblazen mag de huid niet waarneembaar zijn. De pels is middellang en zeer dicht van onderhaar. De granharen zijn elastisch en gelijkmatig van lengte, ook de oren moeten goed behaard zijn. De pelzen zullen in onderlinge nesten verschillen, doch er is een prima basis voorhanden.

Kop en oren

De kop is krachtig ontwikkeld met brede snuit, kaken en wangen. De oren zijn stevig van structuur met lepelvormig afgeronde oortoppen, goed behaard en worden V-vormig gedragen. De oorlengte is 9-11 cm, ideaal is 10 cm, het geheel in harmonie met het lichaam. De kop moet goed vol moet zijn met een wat gebogen neusbeen en goed gevulde wangen. Dunne en gevouwen oren doen afbreuk aan het geheel. Dieren met lange oren vertonen meestal wat smal in schouders, een wat lange kop en wat langere en dunnere benen. De ideale oorlengte zit rond de 10 cm. In mijn opinie het liefst iets eronder, dit geeft een mooiere en stevigere oorvorm.

Dek- en buikkleur

De dekkleur is zuiver egaal blauw (licht staalblauw) met een goede glans over het gehele lichaam. De buik en borst zijn iets doffer van kleur door een geringere glans. De oogkleur is blauw. De nagelkleur is hoorn- tot donkerhoornkleurig. De snorharen zijn blauw. De dekkleur is dus wat lichter dan die van een Blauwe Wener. In een nest komt men verschillende kleuren tegen, erg licht gekleurde, maar ook donkerder. Deze dieren moeten eerst goed doorharen, dan kan men op een wat latere leeftijd zien hoe de dekkleur werkelijk wordt. Dieren die aan het uiteinde van de staart wat licht gekleurde haren hebben er niet uitselcteren, want ook dit gaat na vier tot vijf maanden vanzelf weg. Ook moeten we goed op de nagelkleur letten. Het komt nog weleens voor dat er een pigmentlose nagel bij is en/of een onregelmatige nagelkleur.

Tussen- en grondkleur

De tussenkleur volgt de dekkleur zo ver mogelijk. Hoe dieper het blauw zich naar de haarbasis uitstrekt, hoe beter. De grondkleur aan de basis is van een iets lichtere nuance dan de tussenkleur. De grondkleur is niet scherp begrensd. Let er vooral op dat de tussenkleur zover mogelijk doorloopt, dieren die en erg lichte grond- en tussenkleur laten zien, geven aan dat het pigment in de pels minder wordt en dat betekent ook kleurverlies op dek. Dan ontstaan kleurarme/kleurloze haartoppen. Niet verder fokken met dieren die een hele lichte grondkleur vertonen van 3 tot 4 mm (op wit af).

Lichaamsconditie en verzorging

Het spreekt voorzich dat het konijn in de beste conditie moet zijn. Het lichaam is goed bevestigd, gespierd en voelt hard aan. Slappe, magere of te vette dieren zijn ongewenst. De nagels zijn evenwijdig en regelmatig met het loopvlak geknipt, ook de duimnagels niet vergeten. Het gehele dier, met name de pels, voetsoelen, nagels, de binnenzijde van de oren, geslachtsdelen en rondom de anus moeten schoon zijn. De pels is vrij van klitten. Het oog is helder en tintelt van levenslust. Een dier dient goed getraind te zijn, zodat de aanwezige rasadel door een goede stelling wordt getoond.

Lichte fouten

Geringe afwijking in type en bouw. Pels iets grof, iets zachte, iets lange, iets slappe pels en iets weinig onderhaar. Wat weinig ontwikkelde kop, iets afwijkende kopvorm, vooral bij rammen, iets lichte of iets donkere dekkleur. Enkele lichte of lichtgetopte haren. Iets lichte oorranden, iets bruine aanslag en iets roest. Iets bruin in

Fraaie grond- en tussenkleur mooi doorlopend.

oogkleur, iets lichte oogkleur, iets lichte nagelkleur, behalve de duimnagel. Enkele witte snorharen, iets bruine aanslag in tussenkleur, iets lichte grondkleur.

Zware fouten

Grote afwijking in type en bouw. Te grove, te zachte, te lange en te slappe pels. Te weinig onderhaar, te weinig ontwikkelde kop, te sterk afwijkende kopvorm. Een te lichte of te donkere dekkleur. Te veel lichte haren of lichtgetopte haren, te lichte oorranden. Te veel bruine aanslag, te veel roest. Een bruine oogkleur, te lichte oogkleur, te lichte nagelkleur behalve de duimnagel. Te veel witte snorharen, te veel bruine aanslag in tussenkleur en te lichte grondkleur.

Wat moet u weten

Kleurarme haartoppen(schifting) en kleurloze haartoppen (schimmel) komt men tegen. Als de verdunningsfactor d te sterk aanwezig is ontstaan kleurarme- ofwel kleurloze haartoppen. Men vindt ze op dek, achterhand en borst. Wat nog wel eens voorkomt zijn pigmentloze en onregelmatige kleur van de nagels. Over het algemeen beschikken ze over prima pelzen, doch de structuur wil nog weleens verschillen. Let er op dat de oorstructuur stevig is. Roest kan erfelijk zijn, maar ook ontstaan door omgevingsinvloeden als zonlicht. Zorg voor schone hokken. Witte pluizen komt men tegen op borst, buik, achterhand, oksels en onderzijde kop. ●

Overjarige fokram, een mooi typedier, is wat roestig in flanken.